

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2020. gada 4. februārī Nr.1-12/5

**Tiesu administrācijas direktoram
Andrim Mundam**
kanceleja@ta.gov.lv

**VAS "Tiesu namu aģentūra" valdes loceklei
Santai Sausiņai**
tna@tna.lv

Tiesu priekšsēdētājiem (pēc pievienotā saraksta)

**Valsts policijas priekšniekam
Intam Ķuzim**
kanc@vp.gov.lv

Ziņojums par apstākļiem tiesu ēku konvoja zonu telpās

[1] 2019. gada sākumā¹ Tiesu administrācija tiesībsargam sniedza aktuālo informāciju, kurās tiesu ēkās atrodas konvoja zonas un kameras. No saņemtās informācijas izrietēja, ka 21 tiesu ēkā atrodas konvoja zonas. Taču, veicot vizītes, tika iegūta informācija, ka arī Rīgas apgabaltiesā atrodas arī konvoja zonas², par kuru iepriekš nebija saņemta informācija. Līdz ar to kopumā tika apmeklētas 22 tiesu ēkas.

[2] Vizītes uz iepriekš minētajām tiesu ēkām noritēja no 2019. gada augusta līdz 2019. gada oktobrim ieskaitot. Tiesu ēkas apmeklēja Tiesībsarga biroja Prevencijas daļas vadītāja Liene Namniece un Prevencijas daļas jurists Rinalds Liepiņš. Savukārt vizītēs uz Valmieras rajona tiesu Cēsīs un Valmierā un Vidzemes apgabaltiesu piedalījās Tiesībsarga biroja Pilsonisko un politisko tiesību nodaļas juridiskais padomnieks Juris Siļčenko.

[3] Vizīšu mērķis bija identificēt un novērst sliktas apiešanās riskus tiesu ēku konvoja zonu telpās. Jo saskaņā ar Tiesībsarga likumu viena no tiesībsarga funkcijām ir veicināt privātpersonas cilvēktiesību aizsardzību, kas ietver sevī arī preventīvu vizīšu

¹ 2019. gada 10. aprīļa vēstule (reģistrēta Tiesībsarga birojā 2019. gada 10. aprīlī ar Nr. 126).

² Vienu no Rīgas apgabaltiesas konvoja zonām izmanto arī Augstākā tiesa.

veikšanu (ar mērķi mazināt un/ vai novērst sliktas apiešanās riskus) uz iestādēm, kurās ir vai varētu tikt ierobežota personas brīvība.

[4] 2019. gada 14. augustā tiesībsargs informēja tieslietu ministru, Tiesu administrācijas direktoru un tiesu priekšsēdētājus, kuru tiesu ēkās atrodas konvoja zonas, par to, ka 2019. gada 9. augustā ir uzsāktas vizītes uz konvoja zonām. Taču jāpiemin, ka vizītes tika veiktas bez iepriekšējas saskaņošanas ar tiesu priekšsēdētājiem par konkrētu vizītes datumu un laiku.

[5] Diemžēl gan apmeklējot tiesu ēku konvoja zonas, gan rakstiski pieprasot informāciju no Valsts policijas³ netika iegūta informācija par tiesu ēku konvoja zonu noslodzi, t.i., izmantošanas biežumu. Tādēļ ziņojumā izdarītie secinājumi un rekomendācijas tiek sniegtas pamatojoties uz vizītēs iegūtās un pēc vizītēm saņemtās informācijas. Tomēr jāvērtē uzmanība, ka **šāda situācija nav pieļaujama – neviena valsts iestāde nevar sniegt informāciju par konkrēto telpu izmantošanas biežumu. Minētās informācijas neesamība liedz iespēju izdarīt jebkādus secinājumus par šādu telpu izveides un uzturēšanas nepieciešamību, kā arī to uzturēšanai piešķirto līdzekļu/resursu izlietošanas lietderību, kas kritiski vērtējams labas pārvaldības principa kontekstā.**

Šāda veida informācijas apkopošana ilgākā laika posmā ļautu efektīvāk izmantot resursus lietderīgu izmantošanu. Piemēram, vizītēs tika konstatēts, ka prakse, kādā veidā konvojējamās personas tiek nogādātas uz tiesas sēžu zāli, var atšķirties. Ne visos gadījumos tiek izmantotas konvoja zonas telpas. Tāpat konvoja zonas telpas, tiesas darbinieki izmanto arī citām vajadzībām, piemēram, lietisko pierādījumu, mēbeļu un/ vai dokumentu glabāšanai.

Sliktas apiešanās aizliegums

[6] Konvoju zona ir vieta kur tiek ierobežota personas brīvība. Lai gan persona tajā atrodas īslaicīgi, tomēr apstākļiem ir jāatbilst zināmām pamatprasībām, kas nodrošina konvoju zonā cilvēka cieņai atbilstošus apstākļus. Viens no cilvēktiesību vispārīgiem principiem, kas izriet no Eiropas Cilvēktiesību tiesas prakses, ir, ka ar brīvības atņemšanu saistītie līdzekļi (pasākumi) bieži var būt saistīti ar neizbēgamām ciešanām vai pazemošanu. Tomēr ciešanu un pazemojumu līmenis nedrīkst pārsniegt to, kas neizbēgami ir saistīts ar konkrētu likumīgas attieksmes vai soda veidu. Vērtējot nodrošinātos apstākļus, jāņem vērā šo apstākļu kumulatīvā ietekme, kā arī personas konkrēti izteiktās sūdzības – konkrēti norādītos apstākļus. Tāpat ir būtiska nozīme katrā individuālā gadījumā personas uzturēšanās ilgumam konkrētu apstākļu kopumā.⁴

Līdz ar to ir **būtiski novērst un pievērst uzmanību tām lietām, kas neprasa būtiskus finanšu resursu ieguldījumus.** Piemēram, pievērsot uzmanību, lai telpās, kurās uzturas personas, būtu nodrošināts pietiekams apgaismojums un ventilācija. Jo var būt arī tādas situācijas – kaut vai persona telpā ir ievietota īslaicīgi, iespējams, šajā īsajā uzturēšanās periodā, personai ir svarīgi pārskatīt ar savas lietas saistītos materiālus utt.

³ Tiesībsarga 2019. gada 20. augusta vēstule Nr. 6-1/118.

⁴ Skatīt, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2015. gada 15. decembra spriedumu lietā *Szafranski v. Poland*, pieteikuma Nr. 17249/12, 21. un 23. paragrāfs. Pieejams: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-159205>; Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2016. gada 20. oktobra spriedumu lietā *Muršic v. Croatia*, pieteikuma Nr. 7334/13, 101. paragrāfs. Pieejams: <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-167483>

[7] Sliktas apiešanās aizliegums ir noteikts Latvijas Republikas Satversmes 95. pantā *Valsts aizsargā cilvēka godu un cieņu. Spīdzināšana, citāda cietsirdīga vai cieņu pazemojoša izturēšanās pret cilvēku ir aizliegta. Spīdzināšanas vai cietsirdīgas vai pazemojošas apiešanās aizliegums ir minēts arī citos Latvijai saistošos starptautiskajos līgumos, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas (turpmāk – ANO) Konvencijā pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem, Eiropas Padomes Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 3. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantā. Tāpat Latvijai ir saistošas ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām ietvertās vērtības. Šīs konvencijas 15. panta otrajā daļā ir noteikts, ka *Dalībvalstis veic visus efektīvos normatīvos, administratīvos, tiesas vai citus pasākumus, lai vienlīdzīgi ar citiem nepieļautu personu ar invaliditāti pakļaušanu spīdzināšanai vai nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās vai sodīšanas veidiem.**

[8] Turpmāk šajā ziņojumā tiks vērsta uzmanība uz vizītēs identificētajiem sliktas apiešanās riskiem, kurus novēršot var būtiski uzlabot esošos apstākļus konvoja zonu telpās.

Apstākļi konvoju zonu telpās

[9] **Trijās tiesu ēkās – Vidzemes apgabaltiesā, Rīgas apgabaltiesā un Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā (Daugavgrīvas ielā 58) – no visām apmeklētajām tiesu ēkām, diemžēl tika konstatēts, ka konvoju zonu telpās esošie apstākļi varētu radīt Latvijas Republikas Satversmes 95. pantā garantēto tiesību pārkāpumu. Telpas ir nolietojušās un neoptas, tajās nav pietiekams apgaismojums un ventilācijas. Atsevišķās telpās personu īslaicīgai turēšanai tika konstatēti vaļēji elektrības vadi. Tādēļ nav rekomendējams tajās ievietot personas. Šajās telpās ir nepieciešams veikt apstākļu uzlabošanas darbus.**

[10] Konstatētie apstākļi katrā apmeklētajā tiesu ēkā atsevišķi ir apkopoti tabulā, kas pievienota šī ziņojuma pielikumā. Tāpat arī šajā tabulā ir apkopota informācija par tiesu ēku konvoja zonu atbilstību minimālajām prasībām, kas noteiktas 2014. gada 5. februāra iekšējo noteikumu Nr. 1 – 3/1 *Minimālās prasības rajonu (pilsētu) tiesu un apgabaltiesu ēku un telpu aprīkojumam, to piemērošanas un papildu prasību noteikšanas kārtība* (turpmāk – 2014. gada 5. februāra iekšējie noteikumi Nr. 1 – 3/1) 23. punktā⁵.

Citi jautājumi

A. Pārmeklēšana

⁵ Šo iekšējo noteikumu 23. punktā ir noteikts, ka tiesas ēkas konvoja zonā ir: 1) konvoja dienesta darbinieku uzturēšanās telpa; 2) telpa konvojējamo personu pārmeklēšanai; 3) telpa konvojējamās personas īslaicīgai turēšanai; 4) divas tualetes; 5) konvoja gaitenis.

[11] Tiesībsarga pārbaudes lietas Nr. 2009-512-2A⁶ kas ierosināta 2009. gadā) ietvaros tika konstatēts, ka konvojējamo personu pārmeklēšana notiek gaitenēs un telpās konvojējamo personu īslaicīgai turēšanai. Proti, pārmeklēšana var tikt veikta citu personu klātbūtnē. Līdz ar to šāda veida pārmeklēšanas norises laikā tiek aizskartas Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā un Latvijas Republikas Satversmes 96. pantā garantētās tiesības, kas var tikt atzīta par godu un cieņu aizkarošu rīcību.

[12] Iepriekš minētās pārbaudes lietas ietvaros Valsts policijas priekšnieks I. Ķuzis tika aicināts, lai gan vairums tiesu namu atrodas pielāgotās telpās (piemēram, dzīvojamās ēkās) un konvoja zonās telpu skaits ir ierobežots, tomēr nodrošināt, lai personas pārmeklēšana netiek veikta citu konvojējamo klātbūtnē.⁷ Savukārt Tiesu administrācijas direktora E. Balševica uzmanība tika vērsta uz to, ka Tiesu administrācijas 2009. gada 24. augusta kārtībā Nr. 1-3/53 *Rajona (pilsētas) tiesu un apgabaltiesu telpu aprīkojuma prasības un to piemērošanas kārtība* (šobrīd zaudējuši spēku ar 2014. gada 5. februāra iekšējiem noteikumiem Nr. 1 – 3/1) 24. punktā nav paredzēts konvoja zonā ierīkot telpas konvojējamo personu pārmeklēšanai. Līdz ar to projektējot, renovējot un būvējot tiesu ēku konvoja zonas, nebija paredzēts izveidot telpas personu pārmeklēšanai.⁸

[13] 2019. gadā, atkārtoti apmeklējot tiesu ēkās esošās konvoja zonas, īpaša uzmanība tika pievērsta iepriekš minēto rekomendāciju izpildei, kas ir minētas ziņojuma [12] punktā.

[14] *Tiesu administrācijai sniegto rekomendāciju izpilde.* Iepazīstoties ar Tiesu administrācijas izdotajiem 2014. gada 5. februāra iekšējiem noteikumiem Nr. 1 – 3/1, var secināt, ka telpu uzskaitījums, kādas telpas izmanto konvoja dienesta darbinieki un konvojējamās personas ir papildināts ar telpu konvojējamo personu pārmeklēšanai. Līdz ar to tiesībsarga sniegto rekomendāciju Tiesu administrācija ir izpildījusi. No 2014. gada, projektējot, renovējot un būvējot tiesu ēku konvoja zonas, ir jābūt izveidotai atsevišķai telpai personu pārmeklēšanai.

[14.1] Kā labo piemēru var minēt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā (Mazā Nometņu ielā 39) esošo konvoju zonu, kurā bija konstatējamas visas telpas atbilstoši 2014. gada 5. februāra iekšējo noteikumu Nr. 1 – 3/1 24. punktā uzskaitītajām. Bet ar nožēlu ir jāatzīst, ka diemžēl nav pievērsta uzmanība vides pieejamības jautājumam. (Skatīt ziņojuma [17] – [18] punktu.)

[14.2] **Tomēr, apbraukājot tiesu ēkas, radās bažas, ka ne visās konvoja zonās, kurās nesen ir veikti remontdarbi, no atbildīgo iestāžu puses ir pievērsta uzmanība, ka no 2014. gada ir jābūt atsevišķai telpai personu pārmeklēšanai.**

[15] *Valsts policijai sniegto rekomendāciju izpilde.* No sarunām vienā tiesu ēkas konvoja zonā ievietotajām personām, varēja secināt, lai gan koridora izmantojamā daļa pārmeklēšanai no pārējā koridora ir norobežojama ar aizvelkamām žalūzijām (kas

⁶ Pārbaudes lietas (par tiesu ēku konvoju zonām) ietvaros tika apmeklētas Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona, Latgales priekšpilsētas, Rīgas un Jelgavas rajona tiesas, kā arī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama un Rīgas apgabaltiesas konvoja zonas.

⁷ Tiesībsarga 2011. gada 11. oktobra vēstule Nr. 6-8/633.

⁸ Tiesībsarga 2011. gada 11. oktobra vēstule Nr. 6-8/634

nodrošinātu personas privātumu pārmeklēšanas laikā), žalūzijas netiek aizvērtas un citas personas redz pārmeklēšanas norisi. Līdz ar to vēl aizvien var izdarīt līdzīgus secinājumus kā tiesībsarga pārbaudes lietas Nr. 2009-512-2A ietvaros. (Skatīt ziņojuma [11] punktu.) **Proti, lai gan ir veikti pasākumi esošo konvoju zonu telpu ietvaros, lai nodrošinātu konvojējamo personu privātumu pārmeklēšanas laikā, tomēr konvoja darbinieki tos var neizmantot sava darba un laika ērtības labā. Līdz ar to vizītēs iegūtā informācija rada bažas, ka konvojējamo personu pārmeklēšana praksē var tikt veikta citu personu klātbūtnē. Šāda veida pārmeklēšanas norises laikā var tikt aizskartas Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantā un Latvijas Republikas Satversmes 96. pantā garantētās tiesības, kas var tikt atzīta par godu un cieņu aizkarošu rīcību.**

B. Privātums, apmeklējot tualeti

[16] Apmeklējot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā (Abrenes ielā) un Rīgas apgabaltiesas pagrabstāvā esošās konvoja zonas, tika konstatēts, ka konvojējamo personu tualetes durvis nenodrošina tajās esošās personas privātumu. Durvīs bija actiņa. Savukārt Rīgas apgabaltiesas 2. stāvā esošajā konvoju zonā, konvojējamo personu tualetes durvīs bija stikliņš. Kurzemes apgabaltiesas esošajā konvoja zonā tualetes durvīs, kuru izmantot konvojējamās personas, bija lodziņš bez stikla. Turklāt šajā tualetē nebija apgaismojuma, lai gan blakus esošajā tualetē, kuru izmanto konvoja darbinieki, apgaismojums bija.

No 22 apmeklētājām tiesu ēkām tikai 4 tiesu ēku konvoju zonās konvojēto personu esošajās tuaļu durvīs tika konstatētas actiņas, stikliņš vai lodziņš. Persona, apmeklējot šāda veida telpas, sagaida visaugstāko privātuma aizsardzību. Novērošanas iespējas pastāvēšana var atturēt personu no tualetes apmeklējuma, lai izvairītos no pazemojuma. Var secināt, ka novērošanas esamība rada augstu riska pakāpi, ka personas tiesības uz privātumu tualetes apmeklējumā laikā var tikt nepamatoti ierobežotas. Līdz ar to šobrīd šāda situācija var aizskart Latvijas Republikas Satversmes 96. pantā garantētās tiesības, kas var tikt atzīta par godu un cieņu aizkarošu rīcību.

Pastāv vēl citi alternatīvi veidi, kā sasniegt mērķi – nodrošināt drošību, nepamatoti neierobežojot visu konvojēto personu tiesības uz privāto dzīvi – piemēram, veicot katras personas individuālo izvērtējumu.

C. Saprātīgs pielāgojums tiesu ēku konvoja zonu telpās

[17] Lai veicinātu vienlīdzību un likvidētu diskrimināciju, dalībvalstīm jāveic visus atbilstošos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek veikti saprātīgi pielāgojumi.⁹ Ar “saprātīgu pielāgojumu” saprot vajadzīgās un atbilstošās izmaiņas un korekcijas – ja tās konkrētā gadījumā ir nepieciešamas un neuzliek nesamērīgu vai nepamatotu slogu –, lai nodrošinātu, ka personas ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem var izmantot vai īstenot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības.¹⁰ Atšķirībā no valsts pienākuma nodrošināt pieejamību personām ar invaliditāti, Apvienoto Nāciju organizācijas (turpmāk – ANO) Komiteja par personām ar invaliditāti tiesībām (turpmāk – Komiteja) par personām ar invaliditāti ir

⁹ Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 5. panta trešā daļa.

¹⁰ Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 2. pants.

norādījusi, ka saprātīga pielāgojuma pienākums pastāv tikai tad, ja tā īstenošana nerada nevajadzīgu slogu iestādei.¹¹

[18] Nevienā no apmeklētajām tiesu ēku konvoja zonā telpas nebija pielāgotas personām ar invaliditāti. Līdz ar to, katrā individuālā gadījumā būtu ļoti rūpīgi jāizvērtē, vai personu ar invaliditāti, konvojējot uz tiesas sēdi, ir pieļaujams ievietot konvoja zonas telpās.

D. Tiesu ēku pieejamība personām ar invaliditāti

[19] ANO Starptautiskā pakta par pilsoņu un politiskajām tiesībām 25. panta (c) punktā ir noteikts, ka *Katram pilsonim, neraugoties ne uz kādām 2. pantā minētajām atšķirībām un bez nepamatotiem ierobežojumiem, jābūt tiesībām un iespējai uz vispārēja vienlīdzības principa pamata nodrošināt iespēju vērsties attiecīgās valsts iestādēs.*

[20] Personas ar invaliditāti saskaras ar tehniskām un vides – vairumā gadījumu cilvēka būvētām vides – barjerām, piemēram, pakāpieniem pie ēku ieejas, liftu neesamību daudzstāvu ēkās. ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 9. panta pirmajā daļā noteiktais, pieprasa, lai Dalībvalstis identificē un novērstu šķēršļus un barjeras, kas kavē pieejamību *inter alia* ēkām.

[21] Komiteja ir vērsusi uzmanību, ka tā kā pieejamība ir priekšnoteikums, lai personas ar invaliditāti dzīvotu neatkarīgi, kā tas ir paredzēts ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 19. pantā, un lai pilnīgi un vienlīdzīgi piedalītos sabiedrībā, piekļuves liegšana fiziskajai videi, kā arī transportam, informācijas un komunikāciju tehnoloģijām, ir jāskata diskriminācijas kontekstā. Tāpat Komiteja ir norādījusi, ka pienākums īstenot pieejamību ir beznosacījumu, t.i., iestāde, kurai jānodrošina pieejamība, nevar attaisnot savu bezdarbību atsaucoties uz slogu nodrošinot pieeju personām ar invaliditāti. Tiesas pieejamība nav efektīva, ja ēkas, kurās tās atrodas, fiziski nav pieejamas.¹²

Kā jau iepriekš norādīts, nav pieļaujama situācija, ka tiesas ēkas nepieejamības esamība personām ar invaliditāti tiktu attaisnota vai argumentēta ar to, ka, piemēram, personas ratiņkrēslā pēdējo gadu laikā tiesas ēku nav apmeklējušas. Šāds arguments neiztur nekādu kritiku. Un ja šādi gadījumi ir bijuši, tad ar tiesas darbinieku palīdzību persona ratiņkrēslā (personai piekrītot) ir ienesta tiesas ēkā. Piemēram, jau gadiem, vērtējot ieslodzītajām personām, kuras pārvietošanas ratiņkrēslos, nodrošinātos ieslodzījuma apstākļus Latvijas ieslodzījuma vietās, tiesībsargs ir vērsis uzmanību un kritizējis, ka nav pieļaujami, ka citi ieslodzītie, kā arī cietuma darbinieki (bez atbilstošām zināšanām), nēsātu personu ratiņkrēslā augšā un lejā pa kāpnēm. Ar šādu rīcību ne tikai personas, kura pārvietošanas ratiņkrēslā, drošība un veselība var tikt apdraudēta, bet arī to personu drošība un veselība, kuras nes. Turklāt šāda situācija var būt cieņu pazemojoša personai ar invaliditāti.

¹¹ United Nations Committee on the Rights of Persons with Disabilities, General comment No 2 (2014) Article 9: Accessibility, para. 25. Available: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/033/13/PDF/G1403313.pdf?OpenElement>

¹² United Nations Committee on the Rights of Persons with Disabilities, General comment No 2 (2014) Article 9: Accessibility, para. 23, 25 and 37. Available: <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/033/13/PDF/G1403313.pdf?OpenElement>

[22] Mēs dzīvojam tādā laikmetā, kur, veicot ēku remontdarbus vai projektējot ēkās telpas, ir jābūt pašsaprotamai lietai, ka ēkai un tās telpām ir jābūt pieejamām visiem iedzīvotājiem, t.sk., personām ar invaliditāti. It sevišķi, ja tās ir publiskās ēkas.

Valstij ir pienākums nodrošināt ēku pieejamību personām ar invaliditāti. Nav jāgaida, kamēr kāda persona lūgs palīdzību, lai iekļūtu ēkā.

[23] No 22 apmeklētajām tiesu ēkām, tika konstatētas, ka 2 tiesu ēkas – Vidzemes rajona tiesa (Cēsīs), Zemgales apgabaltiesa (Jelgavā) – nav pieejamas personām ar invaliditāti. Lai iekļūtu ēkā, personām jākāpj pa kāpnēm. Savukārt Zemgales rajona tiesa (Dobelē), atrodas ēkas 2. stāvā. Ēkā ir ierīkots lifts, bet, ja lifts nedarbojas, tad tiesas ēka personām ar invaliditāti var būt nepieejama. Turklāt tas varētu radīt grūtības šīm personām izkļūt no ēkas ugunsgrēka gadījumā. Piemēram, vizītes dienā lifts nedarbojās un no vizītē iegūtās informācijas izrietēja, ka lifts bieži mēdz nedarboties. **Līdz ar to var secināt, ka nav nodrošināta personām ar invaliditāti pieejamība Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) un Zemgales apgabaltiesas ēkām ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 13. panta izpratnē. Atbildīgajām iestādēm būtu jāapseko visas tiesu ēkas, un jānodrošina tiesu ēku pieejamība personām ar invaliditāti.**

Aicinu iepazīties ar izdarītajiem secinājumiem un sniegtajām rekomendācijām, kā arī veikt nepieciešamās darbības cilvēktiesību nodrošināšanai tiesu ēku konvoju zonās un telpās un **līdz 2020. gada 2. martam** informēt tiesībsargu par rekomendāciju izpildi un par plānotajām aktivitātēm to izpildei.

Pateicos par vizītes laikā sniegto informāciju un sadarbību ar Tiesībsarga biroja darbiniekiem.

Pielikumā: Tabula: Konstatētie apstākļi tiesu ēku konvoju zonās, uz 11. lpp.

Tiesībsarga vietniece

Ineta Piļāne

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu